

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"א 22999-02-11 גנור ואח' נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

תיק אזרחי 22999.02.11

לפני: כבוד השופט הבכיר גדעון גינת

התובע: אוריה גנור

נגד

הנתבעת: וואלה! תקשורת בע"מ

נגד

צד ג': שון בלאיש

בשם התובע: עו"ד אריאל דובינסקי, עו"ד איאד ג'ובראן
בשם הנתבעת: עו"ד גלעד נאמן, עו"ד מאור רוט
בשם צד ג': עו"ד צדוק חוגי

פסק-דין

- 1 תביעה שעיקרה הפרת זכות יוצרים והפרת זכות מוסרית בשתי תמונות שפורסמו באתר
- 2 וואלה. במסגרת הסכם בין הצדדים הוחלט, 7.7.2011, כי בית המשפט יפסוק פיצוי בגבולות
- 3 של בין 0 ל-15,000 ש"ח.
- 4
- 5 (1) התובע הוא הבעלים של הסטודיו לצילום "פוטוגניק" ובעלים של הסטודיו לעיצוב גרפי
- 6 "סטודיו ויזואלי". התובע הוא צלם אשר לטענתו מתמחה בצילומי אמנות [ר' סעיף 2
- 7 לכתב התביעה].
- 8 הנתבעת מפעילת אתר האינטרנט "וואלה", www.walla.co.il,
- 9 הכולל, בין השאר, את מדור "וואלה! סלבס" ואת תת המדור "בוקסר/חצאית" (יקראו
- 10 להלן: "האתר") [ר' סעיפים 9-11 לכתב ההגנה].
- 11 צד ג' הוא דוגמן המיוצג על ידי סוכנות הדוגמנות "עלית מודלס" [ר' סעיף 6 להודעה לצד
- 12 שלישי]

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"א 11-02-22999 גנור ואח' נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

- 1 (2) בתאריך ה-17.2.2009, צילם התובע מספר צילומים (יקראו להלן: "הצילומים" או
2 "התמונות") של הדוגמן צד ג', לאחר שפנה אליו מיוזמתו שלו בהצעה לצילומים כאמור,
3 וללא כל תמורה [ר' סעיף 13 לכתב התביעה].
- 4 לאחר מספר פניות של צד ג' בשנת 2009 לאתר וואלה, פורסמו מספר תמונות שלו ברחבי
5 האתר ובפרט שני הצילומים נשוא התביעה, שצולמו על ידי התובע.
- 6 לצד פרסום הצילומים כאמור, לא צוין שמו של התובע כבעל זכויות היוצרים על
7 הצילומים.
- 8 (3) לאחר שגילה התובע, כי הנתבעת מפרסמת את הצילומים וזאת ללא ציון שמו כבעלים
9 של זכות היוצרים, פנה בתאריך ה-8.12.2010 התובע אל הנתבעת במכתב ובו דרישה
10 לחדול ולהימנע מכל שימוש בצילומי התובע; למסור לתובע דו"ח הכולל את מספר
11 החשיפות לצילומי התובע באתר; לשלם לתובע סך של 50,000 ש"ח בגין הפרת זכויות [ר'
12 סעיף 7 לנספח ג' לכתב התביעה].
- 13 בתאריך ה-12.12.2010, השיבה הנתבעת לתובע על מכתבו האמור, דחתה את דרישותיו
14 וציינה כי כל טענה שיש לתובע כנגד הנתבעת, הרי על התובע להפנותה לצד ג'. בד בבד,
15 הסירה הנתבעת את הצילומים מאתר האינטרנט [ר' נספח ד' לכתב התביעה]. עוד באותו
16 היום שלח התובע מכתב נוסף לתובעת בו הוא חוזר על טענותיו ואף קיבל מכתב תשובה
17 מהנתבעת בתאריך 15.12.2010.
- 18 (4) בתאריך 13.2.2011 הגיש התובע תביעה לבית משפט זה בעילות של הפרה של זכות
19 יוצרים; הפרה של הזכות המוסרית ועשיית עושר ולא במשפט. בתביעתו ביקש התובע
20 סעדים של צו מניעה קבוע שימנע מן התובעת להמשיך ולהציג את התמונות של התובע
21 באתר האינטרנט וכן להימנע מביצוע כל פעולה אחרת הקשורה לשימוש בזכויות
22 היוצרים שלו בתמונות ללא רשות ממנו; צו המחייב את הנתבעת לגלות ולמסור דו"ח
23 שיפרט כל מידע, פרטים וחשבונות בקשר לשימוש שנעשה בתמונות, לרבות, פירוט של
24 מספר התמונות שנעשה בהן שימוש, מהות השימוש, משך השימוש, היקף השימוש,
25 מספר הצפיות בעמודים שהכילו את התמונות בתקופת ההפרה ופירוט ההכנסות של
26 הנתבעת בעקבות השימוש בתמונות; פיצוי על סך של 100,000 ₪.
- 27 בתאריך 3.4.11 התקבל כתב הגנה מטעם התובעת יחד עם הודעה לצד שלישי ובתאריך
28 ה-5.6.11 התקבל כתב הגנה מטעם צד ג'.
- 29

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"א 11-02-22999 גנור ואח' נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

1 (5) בדיון שנערך בתאריך ה-7.7.11, הוחלט בהסכמת הצדדים כדלקמן:

2 1. "מוסכם עלינו כדלקמן:

3 התיק (התובענה וההליכים בהודעה לצד ג') ישמע על דרך שמיעת
4 טענות קצרות מאת עורכי הדין, ובית המשפט יפסוק, לפי שיקול
5 דעתו, בהסתמך על טענות אלה ובהתחשב בתיעוד הכתוב שהוגש
6 לתיק. בית המשפט יפסוק פיצוי כספי בין 0 ל-15,000 ₪. בכלל
7 זאת, יוכל בית המשפט לקבוע חלוקה של הפיצוי שיקבע על ידיו
8 כאמור, אם יקבע, בין הנתבעת לבין צד ג'."

9 (6) בהתאם להסכמה כאמור, בתאריך ה-18.7.2011 הגיש התובע את עיקרי טיעונו,

10 בעקבותיו הגישו הנתבעת וצד ג' את עיקרי טיעוניהם בתאריכים ה-1.8.2011 וה-14.8.12

11 בהתאמה.

12

13 למי שייכת זכות היוצרים בתמונות

14 (7) על פי סעיף 1 לחוק זכות יוצרים תשס"ח-2007 ["החוק"] צילום הוא יצירה הכלולה
15 בהגדרה של "יצירה אומנותית".

16 סעיף 33 לחוק קובע מי הוא בעל זכות היוצרים הראשונה:

17 (1) היוצר של יצירה הוא הבעלים הראשון של זכות היוצרים
18 ביצירה;

19

20 (8) סעיף 35(ב) לחוק קובע:

21 (ב) ביצירה שהיא דיוקן או צילום של אירוע משפחתי או של אירוע
22 פרטי אחר, שנוצרה לפי הזמנה, הבעלים הראשון של זכות היוצרים
23 בה הוא המזמין, אלא אם כן הוסכם אחרת.
24

25 (9) הכלל הוא כי זכות היוצרים שייכת ליוצר של היצירה. סעיף 35(ב) הוא חריג לכלל הנ"ל

26 המתקיים ביצירה שהיא דיוקן או צילום של אירוע משפחתי או אירוע פרטי אחר כאשר

27 היצירה נוצרה לפי הזמנה ואז זכות היוצרים שייכת למזמין היצירה.

28

29

30

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"א 11-02-22999 גנור ואח' נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

- 10) גם החוק הקודם, היינו חוק זכות יוצרים, 1911, בסעיף 5 קבע, כי זכות היוצרים נתונה למזמין היצירה [ר' ת"א (נצ') 11-09-26485 קייקי כפר בלום ובית הילל ש.מ. ואח' נ' צוק מנרה בע"מ עמוד 8, פיסקה שנייה (פורסם בנבו, 30.12.2012). בפסק הדין הנ"ל בעמוד 8, הוזכר ע"א 68/56 רבינוביץ' נ' מירלין, פ"ד יא 1224 (1957), בו רקדנית הסכימה כי זוג צלמים יצלם אותה ויפרסם את התמונות בעיתון, כאשר בפועל זוג הצלמים השתמש בצילומי הרקדנית על מנת להכין כרטיס ברכה אשר נמכר ברבים. השופט מ' לנדוי קבע, כי בהתאם לסעיף 15(1) לחוק הקודם, הזכות נתונה למזמין, אלא שהרקדנית לא הזמינה את הצילום, היא רק נענתה להצעת הצלמים.
- 11) במקרה שלפניי, התובע היה זה שהזמין את צד ג' מיוזמתו של ובלאיש מציין, כי נענה לפניותיו של התובע בשל אינטרס משותף וכי לא ניתנה כל תמורה בעד הצילומים [ר' סעיף 13 לכתב התביעה וסעיפים 5-6 להודעה לצד ג'].
- 12) לפיכך, לפי לשון סעיף 33 לחוק ולפי הפסיקה הרווחת, זכות היוצרים בתמונות שייכת לתובע- היוצר הראשון.
- 13) כטענה נוספת, צד ג' טוען כי זכות היוצרים שייכת לו וזאת על פי סעיף 5 לחוק. לטענתו, הוא הביא את הבגדים המופיעים בתמונות בעצמו ואף את האיפור בו התאפר, וכי בזכות ניסיונו בעמידה מול מצלמה, לא נזקק התובע לביימו או לתת לו הוראות באשר לביטוי האומנותי מול המצלמה [סעיפים 8-9 לכתב ההגנה להודעת צד ג'] ולפיכך, חלקו בתמונות הוא הביטוי האישי והחזותי וחלקו של התובע בתמונות הוא רק בתהליך ושיטת הביצוע [ר' סעיפים 2-3 בטענות המשפטיות לכתב ההגנה להודעת צד ג'].
- 14) סעיף 5 קובע כדלקמן:
- 21 זכות יוצרים ביצירה כאמור בסעיף 4 לא תחול על כל אחד מאלה,
22 ואולם על דרך ביטויים תחול זכות היוצרים:
- 23 (1) רעיון;
24 (2) תהליך ושיטת ביצוע;
25 (3) מושג מתמטי;
26 (4) עובדה או נתון;
27 (5) חדשות היום.
28
- 29) סעיף 5 קובע, כי הגנת זכות יוצרים לא תחול על הרשימה המפורטת אלא רק על ביטויים. "מסרת הסעיף היא להבחיר את גבולות ההגנה על יצירה כדי שלא תשתרע על הרעיונות והעובדות המבוטאים בה או כלולים בה" [תמיר אפורי חוק זכות יוצרים עמוד 111, לה"ש מסי 99 (2012)].

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"א 11-02-22999 גנור ואח' נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

1 על מנת שיצירה תחשב יצירה אומנותית, מספיק שזו תהא תולדה ממידת מה של כישרון
 2 ועבודה של האמן [ע"א 360/83 סטרוסקי בע"מ נ' גלידת ויטמן בע"מ, פ"ד מ(3) 340,
 3 348, לה"ש 17 (8.9.1985)].
 4 טענתו של צד ג' דינה להידחות.
 5 "לצלם אין זכות יוצרים בתווי הפנים כפי שנקלטו בעדשת המצלמה אלא רק
 6 בצילום עצמו..." [אפורי, עמוד 59, טכסט לה"ש 106]. טענת צד ג' בדבר זכויות יוצרים
 7 אינה רלבנטית למקרה בו אופן האיפור וצורת סידור הבגדים אינם נושא הדיון. במקרה
 8 דנן, השאלה הנדונה מתייחסת לצילום עצמו ולשימוש בו. מדובר כאן בצילום שדרש
 9 תרומה והשקעה מכישרונו ומניסיונו של התובע, כבעלים של סטודיו לצילום.

10

11 האם זכות היוצרים הועברה לידי צד ג'

12 15) התובע טוען שסיכם עם צד ג', כי האחרון אינו רשאי לעשות שימוש בתמונות אלא
 13 כחלק מתיק הצילומים שלו שבסוכנות הדוגמנות "עלית מודלס" וכן, באתר האינטרנט
 14 של סוכנות זו, וכי כל שימוש אחר בתמונות הינו אסור. [סעיף 14 לכתב התביעה]
 15 הנתבעת טוענת כי העובדה שהתובע העביר את העותקים הדיגיטליים של התמונות לצד
 16 ג', ללא חתימה על התמונה עצמה היא ראיה לכך, שהתובע העביר את זכות השימוש
 17 בתמונות לצד ג' [ר' סעיף 43 לכתב ההגנה וסעיפים 3-7 לעיקרי הטיעון מטעם הנתבעת].
 18 בלאיש טוען, כי התובע לא חתם עימו על כל חוזה או התנה אי אילו תנאים בנוגע
 19 לשימוש של צד ג' בצילומים, לא בכתב ולא בעל-פה וכי התובע לא סיכם עימו כי שמו
 20 יופיע בצד התמונות ולפיכך, התובע ויתר על זכויות היוצרים שלו [ר' סעיף, 11 ברקע
 21 העובדתי וסעיף 6 בהתייחסות לטענות התובע, לכתב ההגנה להודעת צד ג'].

22

23 דיון והכרעה

24 16) סעיף 37 הוא הקובע כיצד יש להעביר זכות יוצרים:

- 25 37. (א) זכות יוצרים ניתנת להעברה בחוזה או על פי דין, ורשאי
 26 בעל הזכות לתת לגביה רישיון ייחודי או רישיון שאינו ייחודי.
 27 (ב) העברת זכות היוצרים או מתן הרישיון, כאמור בסעיף קטן
 28 (א), יכול שיהיו לגבי זכות היוצרים, כולה או חלקה, וניתן

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"א 11-02-22999 גנור ואח' נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

- 1 להגבילם למקום מסוים, לתקופה מסוימת או לעשיית פעולה
2 מסוימת ביצירה.
3 (ג) חוזה להעברת זכות יוצרים או למתן רישיון ייחודי לגביה,
4 טעון מסמך בכתב.
5
6 17) כאשר התובע טוען כאמור, המסקנה המתחייבת היא כי לשיטתו מדובר ברשות לשימוש-
7 רישיון שאינו ייחודי. רישיון כאמור הוא:
8 " ... רשות שנותן בעל זכות יוצרים לעשיית פעולה מהפעולות
9 המנויות בסעיף 11, ואשר בהיעדר אותה רשות הייתה נחשבת
10 להפרת זכות היוצרים [...]"
11 הסכם שבין בעל זכות היוצרים לבין המשתמש ביצירה וחלים עליו
12 דיני החוזים הכלליים לעניין כריתה, פרשנות, ביטול וכיו"ב. על פי
13 סעיף 37(ב), רישיון עשוי להיות מוגבל בזמן, במקום או בהיקף
14 הפעילות.
15 רשות לשימוש ביצירה יכולה לחינתו על פה, ואף במשתמע
16 [אפורי, עמוד 295, החל מסעיף 37.13].
17 (הדגשה הוספה)
18 18) קבלת טענת התובע משמעותה, שאין המדובר בהעברת זכות היוצרים שלו בתמונות
19 אלא, במתן רישיון שאינו ייחודי לצד ג', לשימוש בתמונות אך ורק כחלק מתיק
20 הצילומים שלו שבסוכנות הדוגמנות "עלית מודלס" וכן, באתר האינטרנט של הסוכנות.
21 במקרה כזה אין ספק כי התובע לא ויתר על זכויותיו בתמונות ופרסום התמונות באתר
22 הנתבעת מהווה הפרת זכויות יוצרים.
23 19) טענת הנתבעת דינה להידחות מהטעמים הבאים:
24 העברת יצירה בדמות ספר, סרט או תמונה לתקופה מוגבלת ואף לצמיתות אין בה
25 העברת זכות היוצרים ביצירה ומקבל הנכס אינו בעל הזכויות הבלעדיות בה, אלא אם כן
26 נאמר כך במפורש וברוב שיטות המשפט בכתב [ר' שרה פרזנטי **זיני זכויות יוצרים** כרך
27 שלישי 1355 (מהדורה שלישית, 2008)].
28 דרישת הכתב כאמור, היא ראייה כבדת משקל ואף עוד יותר כאשר מדובר בהוכחת
29 זכויות מכוח הסכם [ר' ע"א 4600/08 **האולפנים המאוחדים בע"מ נ' ברקי פטה המפריס**
30 **ישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 04.04.2012)].
31

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"א 11-02-22999 גנור ואח' נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

1 (20) העברת התמונות על ידי התובע לצד ג' מבלי שהתובע דאג, קודם להעברתן, לסימון,
2 שיצביע כי הוא הבעלים של זכות היוצרים בתמונות, אין בה, לכשעצמה, העברת זכויות
3 היוצרים בתמונות, ולא ויתור על זכויות היוצרים. על מנת להוכיח העברת זכות יוצרים,
4 יש להראות הסכם בכתב המורה על העברה כאמור. כל עוד לא הציגה הנתבעת הסכם
5 כאמור, לא יכולה טענתה להתקבל. המסקנה היא, כי גם לפי שיטת הנתבעת, לא העביר
6 התובע את זכויות היוצרים בתמונות לצד ג'.

7 (21) גם טענתו של צד ג' דינה להידחות. בעוד סעיף 37 לחוק דורש מסמך בכתב על מנת
8 להעביר זכויות יוצרים, טוען צד ג', כי בין התובע לבינו לא נערך ולו הסכם שבעל פה על
9 העברת זכויות היוצרים ואף לא סוכמו בהקשר הנדון תנאים מגבילים כאלה ואחרים.

10 (22) לאחר שבחנתי את עמדות בעלי הדין אני קובע כי זכויות היוצרים בצילומים שייכות
11 לתובע וכי לא נעשתה העברה של זכויות היוצרים לצד ג'. בעת פרסום הצילומים באתר
12 הנתבעת, זכויות היוצרים היו של התובע.

13

14 האם הייתה הפרה של זכויות היוצרים

15 (23) סעיף 11 לחוק, מגדיר זכויות יוצרים. סעיף 11(2) הוא הרלבנטי לעניינינו:

16 זכות יוצרים ביצירה היא הזכות הבלעדית לעשות ביצירה, או
17 בחלק מהותי ממנה, פעולה, אחת או יותר, כמפורט להלן, בהתאם
18 לסוג היצירה:

19 (2) פרסום – לגבי יצירה שלא פורסמה;

20

21 לתובע הזכות הבלעדית לפרסם את הצילומים.

22 סעיף 47 לחוק מגדיר הפרה של זכות יוצרים:

23 העושה ביצירה פעולה מהפעולות המפורטות בסעיף 11, או מרשה
24 לאחר לעשות פעולה כאמור, בלא רשותו של בעל זכות היוצרים,
25 מפר את זכות היוצרים, אלא אם כן עשיית הפעולה מותרת לפי
26 הוראות פרק ד'.

27 (24) סעיף 11 לחוק קובע את זכותו של הבעלים של זכות יוצרים, בין השאר, לפרסם את
28 היצירה. התובע הוא בעל זכות היוצרים בתמונות ולכן, לו נתונה זכות היוצרים לפרסם
29 את התמונות. סעיף 47 לחוק מציין כי עשיית פעולה מהפעולות המנויות בסעיף 11 ללא
30 רשות הבעלים של זכות היוצרים מהווה הפרה של זכות היוצרים.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"א 11-02-22999 גנור ואח' נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

1 מאחר ולתובע זכות היוצרים בתמונות, עצם פרסומן ללא הרשאתו מהווה פגיעה בזכות
2 היוצרים שלו. כאשר פרסמה הנתבעת את התמונות ללא בקשת רשותו של התובע,
3 מראש, היא הפרה בכך את זכות היוצרים של התובע.
4 (25 סעיף 47 לחוק אף מגדיר כמפר זכות יוצרים אדם המרשה לאחר לעשות פעולה
5 מהמנויות בסעיף 11. במקרה דנן, צד ג' הוא זה שמסר התמונות לנתבעת והרשה לה
6 לפרסמן באתר האינטרנט שלה. אין מחלוקת כי צד ג' לא ביקש את רשותו של התובע
7 לעשות כן. במוסרו את התמונות לנתבעת על מנת שזו תפרסמן באתרה, היפר צד ג' את
8 זכות היוצרים של התובע. זכות היוצרים של התובע הופרה, איפא, הן על ידי הנתבעת
9 והן על ידי צד ג'.

10

11 האם הנתבעת היא מפרה תמימה

12 (26 התובע טוען כי על הנתבעת חלה חובת תום לב מוגברת להימנע מהפרת זכויות יוצרים
13 של אחרים וכי מוטלת עליה חובה לברר באופן מעמיק ורציני את הנושא [ר' סעיף 36
14 לכתב התביעה].

15 לכך השיבה הנתבעת, כי מהתנהגותו של צד ג' והמצגים אשר הציג בפניה עלה בבירור כי
16 הוא נוהג בתמונות מנהג בעלים ולכן, היא לכל היותר מפרה תמימה כמשמעות המונח
17 בסעיף 58 לחוק וכי לא הייתה מודעת ולא הייתה צריכה להיות מודעת לכך שפרסום
18 התמונות מהווה הפרה של זכויות יוצרים [סעיפים 44 ו-47 לכתב ההגנה]. לכן, טוענת
19 הנתבעת, כי ככל שיוכח כי הופרו זכויות היוצרים של התובע בצילומים, זכאית הנתבעת
20 לשיפוי מצד ג' מאחר וזה הטעה אותה והציג בפניה מצגי שואא לפיהם אין מניעה לפרסום
21 התמונות באתר וכי זכויות היוצרים בתמונות שייכות לו [ר' סעיפים 16-17 להודעה לצד
22 ג'].

23 צד ג' טוען, כי שלח לנתבעת 10 תמונות שונות שצולמו על ידי מספר צלמים וכי בטרם
24 פרסמה הנתבעת את התמונות, ביקשה זו מצד ג' למלא שאלון אשר לא כלל ולו שאלה
25 אחת בנוגע לזהות הצלמים אשר צילמו את התמונות. הוא טוען כי לא ידע שעליו לפרסם
26 את שמות הצלמים וכי היה עושה כן לו היה מתבקש [ר' סעיפים 14-19 לכתב ההגנה
27 להודעת צד ג'].

28

29

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"א 11-02-22999 גנור ואח' נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

1 (27) סעיף 58 לחוק, קובע לגבי 'הפרה תמימה':

2 הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא
3 היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה,
4 לא יחויב בתשלום פיצויים עקב ההפרה.

5 קודמו של סעיף 58 לחוק הוא סעיף 8 לחוק הקודם משנת 1911. על פי סעיף 8 לחוק
6 הקודם, הגנה של מפר תמים פועלת רק לטובתו של אדם המפר זכות יוצרים מבלי לדעת
7 ומבלי שהיה לו יסוד סביר לחשוד כי קיימת זכות יוצרים ביצירה וכי אין זה מספיק כי
8 המפר לא ידע ולא היה לו יסוד לחשוד שהתובע הוא הבעלים של זכות היוצרים ביצירה
9 [ע"א 241/55 דפוס ניאוגרפיקה נ' מסדה בע"מ, פ"ד יא 890, 892]. הגנת המפר התמים
10 עומדת למי שלא ידע על ההפרה ולא היה עליו לדעת כי מתבצעת הפרה. רק הנחה
11 מוטעית שיש לה יסוד נאמן על אי קיום זכות יוצרים תקים למפר הגנה.

12 הנחה שתמית על קיומה של הרשאה אינה מקימה את ההגנה [רע"א 7774/09 אמיר
13 ויינברג נ' אליעזר ויסהוף עמוד 23 (פורסם בנבו, 28.08.2012)]. הכלל הוא כי הפרת זכות
14 יוצרים היא בגדר אחריות מוחלטת ואינה טעונה יסוד נפשי של ידיעה על ההפרה [אפורי,
15 462, סעיף 58.1].

16 בע"א 2312/02 ארנולד דרוק נ' סוניה דנציגר, פ"ד נט (6) 421, 430 (פורסם בנבו,
17 23.03.2005) עמד בית המשפט על פרשנות סעיף 8 לחוק הקודם:

18 "החוק מתייחס בסלחנות מסוימת כלפי זה שהפר ב'תמימות' זכות
19 יוצרים של אחר. מפר כזה פטור מתשלום פיצויים בגין ההפרה, אם
20 כי ניתן לקבל נגדו צו מניעה. החוק עצמו אינו 'תמים' והוא יודע
21 להבחין בין תמימות להיתממות. הוא פוטר רק את זה 'שבתאריך
22 ההפרה לא ידע ולא היה לו יסוד נאמן לחשוד שקיימת זכות יוצרים
23 ביצירה'. נטל ההוכחה רובץ על הנתבע ויקשה עליו מאוד להרימו.
24 לא תועיל לו הסענה, כי לא ידע על קיום זכות היוצרים של התובע
25 דווקא או שסבר, אף בתום לב, שהזכויות הן של מאן דהוא אחר.
26 עליו לחוכיח שלא ידע, ולא היה עליו לדעת, על קיום זכות
27 היוצרים ביצירה" (טי גרינמן זכויות יוצרים – מעידן הדפוס אל העידן
28 הדיגיטלי [11], בעמ' 502).

29 [ההדגשה הוספה]

30

31 סעיף 58 הוא החריג לכלל לפיו הפרת זכות יוצרים היא מסוג אחריות מוחלטת. החריג
32 מתייחס רק לעובדה האם קיימת זכות יוצרים אם לאו, מי שקיבל רשות לעשות שימוש
33 ביצירה כאשר נותן הרשות לא היה בעלים של זכות היוצרים, אינו נהנה מהגנת הסעיף
34 [אפורי, 462, סעיף 58.3].

35

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"א 11-02-22999 גנור ואח' נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

1 (28) הנתבעת הטוענת להגנת סעיף 58 היא מפעילת אתר האינטרנט "וואלה", אשר מכיל
2 אלפי עמודי אינטרנט המתחלפים מידי יום, ובהם מפורסמים תכנים רבים בתחומים
3 מגוונים [סעיף 9 לכתב ההגנה]. אינני מקבל את טענת הנתבעת כי לא היה עליה לדעת
4 שקיימת זכות יוצרים בתמונות שפרסמה. "יתרה מזו, רמת הזחירות הנדרשת ממי
5 שחבצע פעולה מן הפעולות האמורות בסעיף עשויה להיות מושפעת מעיסוקו"
6 [טוני גרינמן זכויות יוצרים כרך ב' 677, טכסט לה"ש 251 (מהדורה שנייה, 2009)].

7 (29) לטענת הנתבעת, היא מפרסמת אלפי עמודי אינטרנט מידי יום. סביר להניח, כי כאשר
8 הנתבעת מפרסמת יצירות שונות באתר על מדוריו השונים, תברר את הזכויות החלות על
9 היצירות המתפרסמות.

10 טענת הנתבעת כי מדובר בשתי תמונות מתוך סדרה של 10 תמונות, אין בה כדי להוריד
11 מחובתה לברר את הזכויות החלות על התמונות. בשאלון שצרפה הנתבעת לטענותיה נ'י
12 נספח 1 לכתב ההגנה] כלול רצף שאלות שכל כולן מתייחס אך ורק לנתוני האישיים של
13 צד ג', אך לא כלולה כל שאלה לגבי התמונות אותן מעוניין צד ג' לפרסם באתר הנתבעת.

14 לא די בטעות סובייקטיבית של הנתבע. הטעות צריכה להיות סבירה [אפורי, 464, סעיף
15 58.7]. פרסום התמונות על ידי הנתבעת מבלי לנסות ולברר של מי הזכויות לגביהן, אינה
16 טעות סבירה. הנתבעת אינה בגדר מפרה תמימה.

17 טענותיו של צד ג' לפיהן הוא לא נשאל לזהות הצלם על ידי הנתבעת אינן מורידות
18 מאחריותו להפרה. סעיף 47 לחוק, מורה באופן מפורש כי מתן הרשאה לאחר לעשות
19 מהפעולות הנקובות בסעיף 11 לחוק, מהווה הפרת זכות יוצרים. פנייתו של צד ג'
20 לנתבעת בבקשה כי זו תפרסם את התמונות מהווה מתן הרשאה לאחר ובכך הפר צד ג'
21 את זכות היוצרים של התובע. משלא טרח צד ג' לציין, כי זכות היוצרים בתמונות שייכת
22 לתובע, הרי שהפר את זכות היוצרים של התובע עוד בטרם ענה על השאלון ששלחה
23 הנתבעת.

24

25 האם הופרה הזכות המוסרית

26 (30) לטענת התובע, פרסום התמונות מבלי לתת לו קרדיט כלשהו, או לציין את שמו כיוצר
27 התמונות, מהווה הפרה של זכותו המוסרית [סעיף 27 לכתב התביעה].

28

29

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"א 11-02-22999 גנור ואח' נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

1 הנתבעת טוענת בהקשר זה, כי התובע וויתר על זכותו המוסרית עת מסר התמונות לצד ג'
2 ללא כל חתימה אלקטרונית וללא שהחתים אותו על הסכם בדבר שמירת הזכויות. בנוסף
3 היא טוענת, כי כלל לא ידעה ולא היה עליה לדעת כי לתובע זכויות בתמונות ולכן לא
4 יכלה לתת לו קרדיט כיוצר [סעיף 14 לעיקרי הטיעון מטעם הנתבעת].

5 (31) סעיף 46 לחוק, הוא הרלבנטי בנושא הזכות המוסרית:

6 זכות מוסרית ביחס ליצירה היא זכות היוצר –
7 (1) כי שמו ייקרא על יצירתו בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות
8 העניין;

9 בע"א Eisenman 2790/93 נ' קימרון, פ"ד נד(3) 817, 841, פסקה ראשונה (30.8.2000),

10 נאמר:

11 "פרסומה של יצירה בלי ששמו של מחברה יקרא עליה "בהיקף
12 ובמידה המקובלים" הוא פגיעה בזכותו המוסרית של המחבר".
13 בעוד פסק הדין בעניין קימרון דן בלשון החוק הקודם שהורה על פרסום שמו של יוצר
14 היצירה בהיקף ובמידה "מקובלים". לשון החוק כיום היא "בהיקף ובמידה הראויים
15 בנסיבות העניין". המבחן לקביעת ההיקף והמידה של הייחוס ייקבע על-ידי בית המשפט
16 על פי אמות מידה אובייקטיביות וערכיות.

17 "המחוקק לא נכנס לפירוט כיצד ובאילו מצבים תהיה חובה לציין
18 את שם היוצר והוא הסתפק בהוראה הסתמית בהיקף ובמידה
19 המקובלים (בפקודה) או בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין
20 (בחוק מ-2007). כמו שהמחוקק בחוקים אחרים השתמש ב"אדם
21 הסביר" כך יש לפרש את המונח "בדרך המקובלת" על דרך פירוש
22 האדם הסביר, שנציגו הוא בית המשפט" [פרזנטי, עמ' 1145, טכסט
23 לה"ש 25].
24 [הדגשה הוספה]
25

26 (32) הצילומים שצילם התובע פורסמו באתר הנתבעת וזאת ללא מתן קרדיט לתובע כבעלים

27 של הזכות המוסרית בצילומים. עיסוקו של התובע הוא צילומי אומנות והוא היה זה
28 שהזמין את צד ג' לסדרת צילומים.

29 טענת התובע כי מעולם לא וויתר על זכותו המוסרית יש בה מן ההיגיון. מטרתו של
30 התובע בהזמנת צד ג' לסדרת צילומים הייתה לבסס מעמדו כצלם אומנות עת יתפרסמו
31 התמונות.

32 עם זאת, לא ברור מדוע לא הגן התובע על מטרתו זו ועל זכותו המוסרית ולא ביצע ולו
33 פעולות מינימאליות על מנת לאזכר את שמו כמי שיצר את הצילומים.

34

35

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"א 22999-02-11 גנור ואח' נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

1 (33) אין ספק שלתובע אשם תורם לגבי התוצאה הסופית עליה הוא קובל, בעיקר בהתחשב
2 בכך שהוא מתיימר להיות איש מקצוע בתחום הצילום. אין הסבר מדוע לא סימן התובע
3 או חתם את הצילומים בצורה שתצביע על כך שהוא היוצר. ציפיתו כי אחרים יעשו כן,
4 כאשר לא נקף אצבע כדי לאפשר הליכה בכיוון הנכון, אינה במקום.
5 אשמו התורם של התובע אינו מוריד מאחריותה של הנתבעת בבירור יוצר הצילומים
6 והבעלים של זכות היוצרים בהם. לא נשאלו השאלות המתאימות עת הובאו הצילומים
7 על-ידי צד ג' לפרסום באתר הנתבעת. לא היה כל קושי בבירור העובדות הרלבנטיות
8 במועד המתאים. הנתבעת הפרה את זכותו המוסרית של התובע כאשר פרסמה
9 הצילומים ללא אזכור שמו כיוצרן.

10

11 עשיית עושר ולא במשפט

12 (34) התובע טוען כי הנתבעת מפיקה רווחיה באמצעות פרסומות רבות המשולבות בדפי
13 האינטרנט נשוא התביעה, כי אלה נצפו והורדו על ידי עשרות אלפי גולשים, וכי בפרסום
14 הצילומים התעשרה על גבו [סעיפים 15-16 לעיקרי הטיעון מטעם התובע].
15 הנתבעת משיבה, כי לא התעשרה כלל מפרסום הצילומים ולא הפיקה כל רווח מאחר וצד
16 ג' היה דוגמן צעיר ואנונימי וכי ומדובר בשה"כ בשתי תמונות מתוך סדרה של 10 תמונות
17 [סעיף 15 לעיקרי הטיעון מטעם הנתבעת].

18 צד ג' טוען כי לתמונות אין כלל ערך כלכלי וכי הוא לא התעשר מפרסומן [סעיף 7
19 לסיכום בסיכומים בכתב מטעם צד ג'].

20 (35) טענה אחרונה זו של התובע דינה להידחות. אני מקבל את טענת הנתבעת כי מדובר
21 במדור זניח וכי לא הפיקה רווחים ישירים כתוצאה מפרסום שתי התמונות נשוא
22 התביעה.

23

24

25

26

27

28

29

30

31

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"א 11-02-22999 גנור ואח' נ' וואלה! תקשורת בע"מ ואח'

1

סעד

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ג, 04 יולי 2013, בהעדר הצדדים.

גדעון גינת, שופט בכיר

12

13